

- 4) Moet de in nr. 19, punt 4, sub b, van bijlage XVII bij de REACH-verordening opgenomen opsomming van toepassingen van met CCA geïmpregneerd hout aldus worden uitgelegd dat daarin alle mogelijke toepassingen zijn opgenomen?
- 5) Kan de onderhavige toepassing als grond- en draagbalken voor een houtpad gelijk worden gesteld met de toepassingen die zijn opgenomen in de in vraag 4 genoemde opsomming, zodat deze toepassing op basis van nr. 19, punt 4, sub b, van bijlage XVII bij de REACH-verordening kan worden toegestaan wanneer aan de overige noodzakelijke voorwaarden is voldaan?
- 6) Welke factoren moeten in aanmerking worden genomen om te bepalen of er een gevaar van herhaald huidcontact bestaat in de zin van nr. 19, punt 4, sub d, van bijlage XVII bij de REACH-verordening?
- 7) Wordt in nr. 19, punt 4, sub d, van bijlage XVII bij de REACH-verordening met de uitdrukking „gevaar [...] bestaat” bedoeld dat herhaald huidcontact theoretisch mogelijk is, of wordt ermee bedoeld dat dit contact ten minste in zekere beperkte mate waarschijnlijk is?

(¹) Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312, blz. 3).

(²) Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Elegktiko Sinedrio (Rekenkamer (Griekenland)) op 7 juli 2011 — Commissaris van de Rekenkamer bij het ministerie van Cultuur en Toerisme/Controledienst van het ministerie van Cultuur en Toerisme en Konstantinos Antonopoulos

(Zaak C-363/11)

(2011/C 269/77)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Rekenkamer

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: commissaris van de Rekenkamer bij het ministerie van Cultuur en Toerisme

Verwerende partijen: Controledienst van het ministerie van Cultuur en Toerisme en Konstantinos Antonopoulos

Prejudiciële vragen

- 1) Vormt al dan niet betaling van bezoldiging aan een werknemer gedurende de periode waarin hij wegens vakbondsverlof van het werk afwezig blijft, een arbeidsvoorwaarde in de zin van het recht van de Unie; vormen, in het bijzonder, wettelijke bepalingen die voorzien in de toekenning van onbetaald vakbondsverlof aan werknemers in de overheidssector met een arbeidsverhouding voor bepaalde tijd, die niet op een formatieplaats zijn aangesteld en lid van de bestuursraad van een vakbond zijn, een „arbeidsvoorwaarde” in de zin van artikel 137, lid 1, sub b, EG en clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst [richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd], of valt deze kwestie onder de gebieden „beloning” en „recht van vereniging”, die aan het recht van de Unie zijn onttrokken?
- 2) Zo de vorige vraag in bevestigende zin wordt beantwoord, kan een werknemer met een privaatrechtelijke arbeidsverhouding voor onbepaalde tijd binnen een overheidsdienst, die op een formatieplaats is aangesteld en dezelfde arbeid verricht als een werknemer met een privaatrechtelijke arbeidsverhouding voor bepaalde tijd die niet op een formatieplaats is aangesteld, dan worden beschouwd als „vergelijkbaar” met laatstgenoemde werknemer in de zin van de clauses 3, punt 2, en 4, punt 1, van de raamovereenkomst, of volstaat het feit dat de nationale grondwet (artikel 103) en de wetten tot uitvoering daarvan voor hem in een bijzondere arbeidsregeling voorzien (wat aanwerving en bijzondere garanties overeenkomstig artikel 103, lid 3, van de grondwet betreft), om hem als niet „vergelijkbaar” te beschouwen met een werknemer met een privaatrechtelijke arbeidsverhouding voor bepaalde tijd die niet op een formatieplaats is aangesteld?
- 3) Zo de vorige vragen bevestigend worden beantwoord: a) wanneer volgens het nationale recht betaald vakbondsverlof (met een maximum van negen dagen per maand) wordt toegekend aan werknemers in een overheidsdienst met een arbeidsverhouding voor onbepaalde tijd, die op een formatieplaats zijn aangesteld en lid van de bestuursraad van een kleinere vakbond zijn, terwijl werknemers met dezelfde functie binnen de vakbond, die bij dezelfde overheidsdienst werkzaam zijn op grond van een overeenkomst voor bepaalde tijd en niet op een formatieplaats zijn aangesteld, slechts onbetaald vakbondsverlof van dezelfde duur krijgen, vormt dit onderscheid dan een minder gunstige behandeling van de tweede categorie werknemers in de zin van clause 4, punt 1, van de raamovereenkomst; en b) kunnen de beperkte duur van de arbeidsverhouding van de tweede categorie werknemers en hun verschillende arbeidsregeling in het algemeen (wat aanwerving, bevordering en beëindiging van de arbeidsverhouding betreft) dan objectieve redenen voor een dergelijk verschil in behandeling vormen?
- 4) Vormt het betrokken onderscheid tussen vakbondsleden die binnen een overheidsdienst op basis van een overeenkomst voor onbepaalde tijd op een formatieplaats zijn aangesteld, en vakbondsleden met dezelfde functie binnen de vakbond die bij dezelfde overheidsdienst werkzaam zijn op grond van

een overeenkomst voor bepaalde tijd en niet op een formatieplaats zijn aangesteld, schending van het non-discriminatiebeginsel bij de uitoefening van de vakbondsrechten in de zin van de artikelen 12, 20, 21 en 28 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, of kan dat onderscheid worden gerechtvaardigd door het feit dat de twee categorieën werknemers verschillende arbeidsregelingen kennen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Symvoulio tis Epikrateias van 13 juli 2011 — Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou/1) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon 2) Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Zaak C-373/11)

(2011/C 269/78)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Symvoulio tis Epikrateias

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou

Verwerende partijen: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon en Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Prejudiciële vraag

Is artikel 69 van verordening nr. 1782/2003, op basis waarvan de lidstaten verschillende inhoudingspercentages voor de extra betaling aan producenten kunnen vaststellen, mits dit percentage niet meer dan 10 % van het aandeel in het in artikel 41 bedoelde 'nationale maximum' bedraagt en de in artikel 69, lid 3, bepaalde criteria in acht worden genomen, nu het deze differentiatie van het inhoudingspercentage toestaat, verenigbaar met de artikelen 2, 32 en 34 van het EG-Verdrag en met de doelstellingen, een stabiel inkomen te waarborgen en de plattelandsgebieden in stand te houden?

Hogere voorziening ingesteld op 21 juni 2011 door Longevity Health Products, Inc. tegen de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 april 2011 in zaak T-95/11, Longevity Health Products/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-378/11 P)

(2011/C 269/79)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Longevity Health Products, Inc. (vertegenwoordiger: J. Korab, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de hogere voorziening ingesteld door Longevity Health Products, Inc., ontvankelijk verklaren;
- de beschikking van het Gerecht van 15 april 2011 in zaak T-95/11 vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat de bestreden beschikking op de volgende gronden dient te worden vernietigd:

- De redenering van het Gerecht vertoont gebreken;
- Het Gerecht heeft de argumenten van de houder van het merk niet in overweging genomen.

Beschikking van de president van het Hof van 1 juli 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Centrale Raad van Beroep — Nederland) — G.A.P. Peeters — van Maasdijk/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Zaak C-455/10) ⁽¹⁾

(2011/C 269/80)

Procestaal: Nederlands

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 328 van 4.12.2010.

Beschikking van de president van het Hof van 6 juli 2011 — Europese Commissie/Republiek Estland

(Zaak C-16/11) ⁽¹⁾

(2011/C 269/81)

Procestaal: Ests

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 63 van 26.2.2011.